

EU-Advokat Henning Witte

Stockholm, 2012-11-20

Norrköpings tingsrätt
Box 418
601 05 Norrköping

YTTRANDE

Mål nr T 2379-12

SEB Kort AB ./ *Henning Witte*

Box 1343 181 25 Lidingö, tel: 08-6783436 e-mejl: henning@witte.se

Saken: fordran

SAMMANFATTNING OMSTÄNDIGHETER OCH RÄTTSLIGA GRUNDER

Detta mål är tänkt som ett pilotmål mot allvarliga missförhållanden i det privata banksystemet och därmed hela samhället i Sverige. Liknande mål har redan förts i USA:

En bank inför rätta i Minnesota år 1969

Den amerikanska advokaten Ellen Hodgson Brown berättar i sin bok *Bankerna och Skuldnätet* om en intressant rättegång där Jerome Daly, en advokat som representerade sig själv i rättegången, motsatte sig bankens utmätning av hans bostad eftersom han inte kunde betala ett in-teckningslån på 14 000 dollar. Hans grundtanke var att banken inte hade rätt att återkräva pengar eftersom de hade lånat ut sina egna pengar. Bankens president mr Morgan, erkände att *"banken rutinemässigt skapade pengarna den lånade ut 'ur tomma intet', och att detta var ett normalt förfarande inom bankväsendet". "Det låter som ett bedrägeri för mig",* menade domaren Martin Mahoney som sammanfattade med att säga:

"Kärande erkände att den, i samverkan med Federal Reserve Bank of Minneapolis, ... verkligen skapade hela penningbeloppet och krediten på 14,000 dollar i sin egen bokföring genom en bokföringspost. Att detta var vederlaget som användes för att stödja skuldebrevet daterad 8 maj 1964 och in-teckningslånet från samma datum. Pengarna och krediten kom till först när de skapade dem. Mr Morgan erkände att ingen lag eller förordning i USA existerade som gav honom rätt att göra detta. Ett lagligt vederlag måste finnas och läggas fram för att stödja skuldebrevet."

Daly vann och fick behålla sitt hus. Konsekvenserna av denna rättegång kunde ha blivit enorma. Det skulle enligt advokaten Brown ha omkullkastat maktbalansen i världen. Domaren gick så långt att han hotade att åtala och avslöja banken. Han dog mindre än sex månader efter Daly-målet "i en mystisk olyckshändelse som verkade involvera förgiftning" (sid. 27)."

Svaranden är som EU-advokat specialiserat på bankjuridik sedan 1990 och har haft många banker från olika europeiska länder som sina klienter, mest från Sverige och Tyskland.

Att vi har finanskris, lågkonjunktur, höga skatter, statskulder, masskuldsättning, inflation, bubblor, massarbetslöshet och extrema inkomstskillnader är inget som måste finnas i ett samhälle utan är resultatet av ett mycket sjukt finanssystem, som vid närmare analys är inget annat än ett olagligt pyramidspel.

1. Olagliga pengar får inte krävas tillbaka

De pengar som svaranden har lånat från käranden har till mer än 90 % inte funnits hos käranden utan har blivit skapta av käranden genom några obskyra bokföringstransaktioner (en och samma sak, lånet, bokas på båda sidor av balansräkningen, som förlängs därmed på ett märkligt sätt) i kärandens dator med hjälp av några enkla knapptryckningar på ett tangentbord, det s.k. fractional reserve banking. Käranden har med andra ord lånat ut fuskpengar, ett slags förfalskade pengar, eller, som fackuttrycket heter, fiat money (av det latinska uttrycket fiat lux, det varde ljus ur tomma intet).

Käranden har alltså lånat ut någonting till svaranden som inte fanns utan först skapades. Käranden har inte arbetat för dessa pengar utan använd sig av ett egenmäktigt konstruerat monopol att göra pengar, utan att en lag berättigar banken att göra så. Det är bl.a. det svaranden invänder i **första** hand mot återbetalningskravet.

De utlånade pengarna var inte lagliga pengar och får därför inte krävas tillbaka enligt 36 § AvtL. Förvirr-spelet kring frågan, vad pengar är, har sedan länge bedrivits, för att mörklägga, att privata banker har 'rätten' att fuska när de gör pengar.

I **regeringsformen**, som är en del av Sveriges författning, bestäms i kap. 9 *Finansmakten*:

"14 § Endast Riksbanken har rätt att ge ut sedlar och mynt. Bestämmelser om penning- och betalningsväsendet meddelas i övrigt genom lag. Lag (2010:1408)."

En sådan lag är **lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank**:

"5 kap. Sedlar och mynt

1 § Enligt 9 kap. 14 § regeringsformen har Riksbanken ensamrätt att ge ut sedlar och mynt. Fullmäktige skall bestämma utformningen av de sedlar och mynt som banken ger ut.

Sedlar och mynt som ges ut av Riksbanken är lagliga betalningsmedel.

Penningheten i Sverige kallas krona. Kronan delas i etthundra öre. Lag (2003:840)."

En annan sådan lag är t.ex. **lagen (1970:1028) om rikets mynt**:

1 § Riksbanken har ensam rätt att låta tillverka och utge mynt. Dessa skall vara lagligt betalningsmedel. Lag (1986:90)."

Vad är då ett lagligt betalningsmedel? Lagstiftarens mening är, att inte vem som helst gör eller förfalskar pengar. Staten har med rätt tagit privilegiet att göra lagliga betalningsmedel. Som ordet säger, kan de enbart uppstå ifall en lag backar upp dem.

Så den enkla slutsatsen är: **lagliga betalningsmedel är pengar som staten med stöd av en lag gör genom Riksbanken**. Det är dels kontanterna (sedlar och mynt) och dels pengar i elektronisk form, som Riksbanken tar fram genom några enkla knapptryckningar i sin dator, som heter **RIX**.

Men det är ju allmänt känt att **privata banker också kan föda pengar**. Var står det reglerat? Ingenstans, för att dölja fusket. Privata banker gör visserligen pengar genom utlåning, s.k. **fractional reserve banking**, men staten har aldrig med en lag gett dem rätten att göra pengar, precis som i USA. Därför anser många att pengarna från privatbankerna, fiat-money, är förfalskade pengar, bluffpengar helt enkelt.

SvD har uppmärksammat de här känsliga frågorna, **Andreas Cervenka**:

"Är det riktiga pengar eller bankpengar?" För en ekonomikrönikör som står och fingrar på en färsk vinstcheck för ett journalistpris är det en typ av invändning som snabbt kan få prinsesstårtan att fastna i halsen. Personen som undrade var visserligen bara två år när Lehman Brothers gick omkull. Ändå lyckas han sätta fingret på finansvärldens ömmaste punkt.

Det är nämligen skillnad på pengar och pengar.

Dels finns det den sort som tycks bli allt mer sällsynt: sedlar och mynt. Dessa ges ut av Riksbanken. Den som håller i en hundralapp kan vara rimligt säker på att den är värd just hundra kronor. Hotet mot kontantkramare består huvudsakligen i risken att bli rånad eller att skenande inflation snabbt urholkar köpkraften. Pengar på ett bankkonto? Det är en helt annan historia. En digital hundralapp kan om det går riktigt illa visa sig vara värd exakt noll kronor."

Det finns även en annan aspekt på lagliga betalningsmedel. Man är tvungen att acceptera dem som betalning. Detta bekräftas av **prop. 1986/87:143 s. 64**:

"Att sedlar och mynt är lagliga betalningsmedel innebär att var och en är skyldig att ta emot sedlar och mynt som betalning."

Denna lilla regelsammanställning tvingar till följande juridiska slutsatser:

1. Av regeringsformen, författningen 9:14 framgår, att enbart staten, Riksbanken, har rätt att göra pengar, som kallas lagliga betalningsmedel i diverse lagar och förarbeten: ”Bestämmelser om penning- och betalningsväsendet meddelas i övrigt genom lag.”

2. E-contrario kan då slutsatsen dras, att inga andra har rätt att göra pengar. Bryter man mot denna regel begår man ett brott, penningförfalskning enligt 14:6 Brottsbalken.

3. I 5:1 Riksbankslagen står: *Penningheten i Sverige kallas krona*. Ingen annan får alltså göra kronor än svenska staten. När privata svenska banker gör pengar ur tomma intet genom att bevilja ett lån, så skriver de lånesumman i sin dator, som tillgodohavande på låntagarens konto. Valutan är svenska kronor. Lånet kan begäras ut i kontanter. Det finns dock ingen lag, som bemyndigar bankerna att producera svenska kronor på det viset.

Då käranden har skapat olagliga pengar genom utlåning, har den inte rätt att återkräva dem. Detta strider mot 36 § AvtL

36 § Avtalsvillkor får jämkas eller lämnas utan avseende, om villkoret är oskäligt med hänsyn till avtalets innehåll, omständigheterna vid avtalets tillkomst, senare inträffade förhållanden och omständigheterna i övrigt. Har villkoret sådan betydelse för avtalet att det icke skäligen kan krävas att detta i övrigt skall gälla med oförändrat innehåll, får avtalet jämkas även i annat hänseende eller i sin helhet lämnas utan avseende.

2. Banken har inte uppfyllt sin allmänna upplysningsplikt

Genom att alla pengar måste lånas för att de kan komma in i samhället, belastas de flesta varor med oväntat höga kostnader för räntorna. Penningforskaren Margrit Kennedy har räknat ut, att de flesta produkter innehåller en räntekostnad på mellan 30 till 60 %.

Detta är också en smygexpropriering. I ett sunt penningssystem föds pengar inte som skuld och därmed blir produkterna automatisk mycket billigare.

I och med att privatbankerna okontrollerat skaffar fram pengar ur tomma intet så utökar de penningmängden i samhället. Vi får inflation. Ju mer pengar det finns utan att någon har arbetat för dem, desto mindre blir pengarna värda. I det här fallet är exproprieringen smygande då den inte märks på en gång. Dessutom är den som står först i kedjan och spenderar lånade pengar i en mer privilegierad position än den som kommer sist i kedjan, den så kallade Cantillon-effekten. Privatbanken som lånar pengar från riksbanken eller företagaren som lånar pengar från en privatbank har större glädje av pengarna än småkonsumenterna som brukar komma sist i kedjan. Detta beror på att förlusten av köpkraften inte märks så mycket i början när penningmängden späds ut. På det viset drabbas sparade pengar och pensioner mest. Inflationen är därför med all rätt någonting som ska bekämpas. Men dagens politiker och ansvariga för riksbanken använder med flit helt fel metod för att bekämpa inflation därför att de inte får gå till botten av problemet: fractional reserve banking. Privatbankernas guldkalv får inte slaktas. Detta är förklaringen till varför staterna inte får bukt med inflationen och tonar ner problemet med förfalskad information.

Pengar från privatbanker är minst lika samhällsfarliga som alkohol eller cigaretter vilket medför en **allmän upplysningsplikt** för bankerna, att varna konsumenten att använda

sig av en så farlig produkt som ett lån, skapat med olagliga pengar från en privatbank. I och med att käranden inte ha upplyst om att svaranden drabbas av smygexpropriering, genom att varorna som denne köper blir dyrare genom att ta lånet, och att eventuella besparingar urholkas genom inflation, då lånet uppblåser penningmängden svenska kronor, har käranden undanhållit information i syfte att berika sig.

Andrahandsinvändningen är alltså brott mot upplysningsplikten vilket strider mot 36 § AvtL

Käranden har genom långivningen bidragit till samhällets ekonomiska förfall vilket är i högsta grad oskäligt. Om alla i samhället hade rätt att producera pengar skulle samhället gå under i kaos. Så länge detta är fallet, bör banken i alla fall upplysa om missförhållanden.

3. Gigantiskt pyramidspel

Den **tredje** invändningen är att käranden genom utlåning av egentillverkade pengar deltar i ett **gigantiskt pyramidspel** och har därför inte heller rätt att ställa krav mot svaranden. Det är först och främst två huvudskäl, varför käranden deltar i ett pyramidspel som är olagligt enligt en rad regelverk, främst lotterilagens.

a) Brott mot Lotterilagen

Definitioner i Lotterilagen 1994:1000

3 § *Med lotteri avses i denna lag en verksamhet där en eller flera deltagare, med eller utan insats, kan få en vinst till ett högre värde än vad var och en av de övriga deltagarna kan få.*

Till lotteri hänförs

- 1. lottning, gissning, vadhållning och liknande förfaranden,*
- 2. marknads- och tivolinöjen,*
- 3. bingospel, automatspel, roulettspel, tärningsspel, kortspel, kedjebrevsspel och liknande spel.*

Vid bedömningen av om en verksamhet är ett lotteri skall hänsyn tas till verksamhetens allmänna karaktär och inte endast till den större eller mindre grad av slump som finns i det enskilda fallet.

Enligt 9 § Lotterilagen krävs tillstånd som käranden inte har.

Förbjudna förfaranden enligt Lotterilagen

37 § *Det är inte tillåtet för den som anordnar ett lotteri enligt denna lag att lämna kredit för insatser i lotteriet. Detsamma gäller för den som är ombud för den som anordnar lotteriet.*

Så här skriver **Lotteriinspektionen** om att **pyramidspel** faller under **lotterilagen** :

Kedjebrevsspel, som även omfattar pyramidspel är i lagens mening lotterier. Lotterier får bara anordnas av den som har tillstånd. Kedjebrevsspel, pyramidspel och liknande kan dock inte få tillstånd enligt lotterilagen.

Slumpen behöver inte spela in

Slumpen behöver inte vara inblandad för att ett kedjebrevsspel ska betraktas som ett lotteri. Möjligheten att vinna och storleken på vinsten beror istället på om antalet deltagare i kedjan ökar och att alla deltagare följer spelreglerna. Det är inte heller ett krav att de som befinner sig i början av kedjan ska tjäna mest pengar.

Det är också detta som skiljer kedjebrevsspel från sådant som inte strider mot lotterilagen, som till exempel företag som ägnar sig åt marknadsföring via nätverk, så kallat direkthandel eller Multi Level Marketing (MLM). I sådan verksamhet beror vinstmöjligheterna snarare på hur många varor som säljs och inte på hur många personer som värvas.

Straffbart

Att anordna ett lotteri utan tillstånd är straffbart. Det är också förbjudet att underlätta för någon att delta i ett lotteri som anordnas i utlandet. Det kan exempelvis vara att annonsera, skicka ut inbjudningar eller på annat sätt informera om lotterier som anordnas utanför Sverige.

b) Bankernas pyramidspel är även förbjudna enligt BrB 16 kap dobbleri:

"14 § Anordnar någon olovligen för allmänheten spel eller liknande verksamhet, vars utgång helt eller till väsentlig del beror på slumpen, och framstår verksamheten med hänsyn till sin art, insatsernas ekonomiska värde och övriga omständigheter som äventyrlig eller ägnad att tillföra anordnaren en betydande ekonomisk vinning, dömes för *dobblers* till böter eller fängelse i högst två år. Detsamma gäller den som tillåter en sådan verksamhet i en lägenhet eller ett annat utrymme som han upplåtit åt allmänheten. Lag (1986:1007).

14 a § Är brott som i 14 § första stycket sägs att anse som grovt, skall för *grovt doblers* dömas till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

Vid bedömande huruvida brottet är grovt skall särskilt beaktas, om verksamheten bedrivits yrkesmässigt, omfattat avsevärda belopp eller eljest varit av särskilt farlig art. Lag (1982:1061)."

c) Bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG,

98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 har följande innehåll.

Affärsmetoder som under alla omständigheter är otillbörliga

14. Inrätta, driva eller göra reklam för pyramidspel där konsumenten lockas att delta på grund av möjligheten att få ersättning och denna främst grundas på att andra konsumenter värvas till spelet, snarare än på försäljning eller konsumtion av en produkt.

I ett pyramidspel blir de i toppen av pyramiden allt rikare och de längre ner allt fattigare. Att samhället utvecklas åt det hållet råder ingen tvekan om. I ett pyramidspel blir deltagarna lurade, då de inte erhåller ett marknadsmässigt motvärde för sin insats. De får inte valuta för pengarna. De köper en produkt som är betydligt mindre värd än vad utgivaren har givit sken av. Prestation och motprestation är inte likvärdiga. Detta sker genom ett slags bedrägeri, då speldeltagaren inte upplyses om de korrekta förhållandena. Pyramidspelet rasar ihop, om inte ständigt nya deltagare kommer med i spelet. I början märks inget konstigt i ett pyramidspel, men med tiden träder märkligheterna fram. Ju flera som deltar, desto längre tar det innan pyramidspelet kollapsar.

Det är precis det som präglar de ekonomiska förhållanden i dagens samhälle. När en bank lånar ut pengar så behöver banken enbart ha så mycket pengar inne, som det s.k. kapitaltäckningskravet föreskriver, för tillfället ca 8 % enligt Basel II reglerna, som på ett dubiöst sätt blivit EU-rätt.

Av de 21 725 kr som kändanden kräver behövde den enbart ha ca 8 % (ofta mindre) på banken, resten skapades ur tomma intet. Banken har alltså **inte arbetat** för pengarna men kräver från svaranden att han måste arbeta för att kunna återbetala lånet och räntorna. Ifall det har givits pant för lånet, t.ex. ett hus, och lånet inte återbetalas har banken rätt att ta panten och får på så sätt ett äkta värde mot ett fusk värde, då banken inte hade de utlånade pengarna inne utan skapade dem ur ingenting, utan att arbeta för det.

Första orsaken till att bankerna anordnar ett pyramidspel:

Genom att skapa pengar ur tomma intet sker en **smygexpropriering** i samhället till bankernas fördel på sju olika nivåer, utan att folk tänker på det. Nedan förklaras dessa sju nivåer närmare. På så sätt skyfflas värden uppåt i pyramiden.

Expropriation på sju nivåer som berikar toppen av bankpyramiden

Privatbankernas privilegium att producera pengar utan motprestation, ur tomma intet, skapar en orättvis obalans i samhället. Få har klart för sig att vårt penningssystem medför en omfördelning av tillgångar från allmänheten till ett fåtal i toppen av pyramiden. Vi har hela tiden en stor omfördelning av värden i samhället från vanliga människor till de rika som blir superrika.

Vid närmare kontroll kan sju olika nivåer av dold expropriation urskiljas. De första fyra expropriationsnivåer förekommer hela tiden i ett samhälle där Fiat Money är tillåtet. De tre sista nivåerna uppdragas först när den stora krisen ett faktum. De sju nivåerna förklaras nedan:

I - Omfördelning av varor

När banken lånar ut 1 000 000 kr till köpet av ett hus så består minst 900 000 kr av pengar som banken har skaffat fram ur tomma intet tack vare sin så kallade oktroj (5 milj. EUR), sin banklicens. Banken har inte arbetat för pengarna (bortsett från litet administrativt arbete som bankerna brukar extradebitera) och pengarna är inte uppbackade av arbete, guld eller andra värden (utan tvärtom av en skuld).

Låntagaren däremot har slitit hårt för att kunna betala kontantinsatsen, räntorna och eventuella amorteringar. Om det nu blir ekonomisk kris för att bankerna har blåst upp

penningmängden utan hänsyn till samhället, eller att låntagaren av andra skäl inte kan betala räntorna, så har banken genom pantsättning av huset rätt att roffa åt sig låntagarens hus utan att själv ha jobbat eller på annat sätt bidragit med nytta för allmänheten. Vips, så sker en värdeöverflyttning från gemena man till banken. Det samma gäller för alla andra produkter som köpts med lånade pengar. Eftersom banken enbart lånat ut bluffpengar så har de gjort en mycket bra affär på låntagarnas bekostnad.

II - Skatter

Eftersom bankägarna är de hemliga makthavarna i samhället har de sett till att politikerna skuldsätter hela samhället hos bankerna, och tvingar allmänheten att betala för räntorna genom att driva in skatter. I ett sunt samhälle skulle staten själv skaffa fram pengar med sin statliga auktoritet utan att skuldsätta sig, eller lånat åtminstone ifrån Riksbanken eller annan statlig bank. Alla skatter som går till den onödiga räntebetalningen som staten, kommuner eller landsting har utsatt sig för är inget annat än en smygexpropriering från allmänheten till banker. En statsskuld är någonting fullständigt onödigt.

III - Inflation

Penningmängden blåses upp starkare än tillväxten i BNP. Se närmare ovan punkt 2..

IV - 30 till 60 % dyrare produkter

Genom att samtliga pengar föds som skuld är alla pengar belastade med räntekrav. Penningforskaren Margret Kennedy har räknat ut, att de flesta produkter fördyras med ca 30 till 60 % genom att de innehåller onödiga räntekostnader. Varje gång vi köper en vara blir vi smygexproprierad genom att vi betalar för dolda räntekostnader.

V - Bank to Pig to fail

När investmentbanken Lehman Brothers kollapsade i september 2008 drog de med sig talrika andra banker världen över i finanskrisen. Då kom politikerna och cheferna för centralbankerna och varnade för ännu värre konsekvenser om staterna inte skulle stödja bankerna. Man använde skattepengar för att rädda bankerna. Men bara de stora, inte de små. På så sätt sker en centralisering av bankernas makt. Detta är inget annat än en expropriering på skattebetalarnas bekostnad.

VI - Country to Big to fail

Samma fenomen uppkom under våren 2010 inom euro-området. Grekland hotades av obestånd och politikerna tyckte att landet var för stort och viktigt för valutaunionen, så skattebetalarna skinnades igen (även de svenska, trots att Sverige turligt nog inte är med i EMU). Samma elände inträffade senare på löpande band.

VII - Valutareform

En valutareform betyder att valutan byts ut mot en annan och man passar på att exproprieras småspararna, land- och husägarna. Detta är den ultimata formen av expropriering.

Om inte domstolarna hjälper till att sätta stopp för fractional reserve banking är vi snart där. Politikerna gör det inte.

Alla pengar som skapas är lån, räntorna skapas aldrig!

Det andra skälet varför vårt penningssystem är ett olagligt pyramidspel beror på en märklig omständighet: **alla pengar som skapas är lån**. Alla pengar, även mynt och kontanter som Riksbanken har monopol på (men som enbart utgör ca. 4,3 % av dagens penningmängd) föds som krediter. Detta har Riksbankchefen Stefan Ingves bekräftat personligen för undertecknad. Samtliga svenska kronor motsvarar en skuldsättning av någon. Om alla skulle betala tillbaka sina lån i kronor, skulle inga kronor finnas kvar. Och nu kommer det hemska: till alla lån är ett räntekrav knutet. Men penningmängden för räntorna har aldrig skapats, då pengar enbart föds som lån, inte som ränta. När någon betalar räntor på sitt lån så tar han från den penningmängden som egentligen är till för att återbetala lånet, inte räntan. I början uppmärksammas problemet inte, då de flesta lån inte skall betalas tillbaka på en gång. Men efter någon tid märks det att penningmängden för räntorna aldrig har skapats. Då blir det ont om pengar i samhället. Folk måste skaffa sig nya pengar. Då bankerna med sin oktroj har monopol på att göra nya pengar (genom arbete eller på börsen görs inga pengar, där sker enbart en omfördelning av redan genom bankerna skapade pengar) är den som inte längre har pengar för sina räntebetalningar, tvungen att skuldsätta sig ånyo hos en bank. Det råder samma brist som det fattas stolar i leken **hela havet stormar**.

Systemet är alltså så djävulskt att befolkningen hela tiden måste konkurrera om en penningmängd som är alldeles för liten, då penningmängden för räntorna fattas. På så sätt slås de svagaste ut först och samhället ser ner på dem. Men egentligen är det inte deras fel att de har penning problem, det är systemets fel.

I dagens system är alltså alltid några tvungna att skuldsätta sig ånyo för att inte hamna i en penningknipa. Men genom den nya skuldsättningen skapas nya ränteproblem. Systemet utvecklas exponentiellt. Detta är den värsta sorten av pyramidspel som finns, då deltagandet inte längre är frivilligt och dessutom slumpmässigt. Den upptäcks väldigt sent, då hela folket deltar i pyramidspelen.

Med de här kunskaperna i bagaget är det lättare att förstå att vårt finanssystem är ett gigantiskt pyramidspel. Eftersom penningssystemet finns i stort sett i alla länder på jorden (Basel II/III, G 20) handlar det om ett globalt pyramidspel.

Pyramidspel är förbjudna i alla länder med fängelsestraff som påföljd (det senaste kända exemplet är 150 år för Bernie Madoff från USA). Det karakteristiska för ett pyramidspel är att prestation och motprestation inte är likvärdiga, utan att systemet förespeglar detta enbart. Banken lånar ut olagliga pengar som de inte har arbetat för och som destabiliserar hela samhället genom inflation, bubblor, finanskriser, ränteslavar etc. Låntagaren ger äkta säkerheter och har jobbat för sina räntebetalningar.

För att kunna leva vidare behöver pyramidspelet därför hela tiden rekrytera nya medlemmar/låntagare. Med deras pengar/räntebetalningar betalas de andras "avkastning". Därför är det så lätt att låna pengar just nu och räntan så låg!

Eftersom det enbart finns ändliga resurser på jorden så kan ett sådant system inte växa exponentiellt i all evighet. BNP kan enbart växa linjärt. Det måste kollapsa med matematisk nödvändighet och de flesta deltagare förlorar sina investeringar/säkerheter, som sugits till de få som sitter i toppen av pyramiden/banken. Hemskt hur många människor, även barn, som vräks ur sina hem, den äkta säkerheten, för att de fick fuskpengar från banken.

Precis så är vårt penningssystem. I och med att pengarna skaffas ur tomma intet (Fiat Money) så innehåller de inga äkta värden. De är olagliga, förfalskade pengar med het luft som innehåll. Ca 95 % av världens pengar motsvarar inte längre några varor eller tjänster utan är enbart penningsspel/vadslagningar av olika varianter, derivat etc. Våra pengar är alltså skenbara värden som enbart ger valuta för dem som är högst och först i pyramiden. Resten blir blåsta precis som i alla pyramidspel. (Se all uppror i Grekland, Spanien)

Då pengar på så sätt enbart kommer i omlopp i form av krediter behövs det hela tiden nya människor/företag i systemet som genererar nya krediter så att räntorna för de gamla kan betalas (eller att folk som är redan inne i systemet måste ta nya lån). Pressen att folk måste ta nya lån hela tiden fördröjer systemets kollaps därför att penningmängden för räntorna inte finns men skapas skenbart genom de nya krediterna. Eftersom systemet utvidgats över hela planeten och dollarn är den ledande globala valutan, så tar det cirka 70 till 80 år innan bubblan spricker över hela världen. Sista gången bubblan sprack var den stora ekonomiska krisen som startade i slutet på tjugotalet och varade fram till andra Världskriget (krig är en välkommen och dold ventil för det här systemet). I lilla Sverige gick det betydligt fortare när Bengt Dennis, Kjell Olof Feldt och Erik Åsbrink nov 1985 körde över Olof Palme och avreglerade bankerna mot Gunnar Strängs råd i den s.k. novemberrevolutionen. 6 år senare var finanskrisen ett faktum i Sverige.

Som bevis, att allt inte enbart är påhittat bifogas Riksbankens svar till svaranden (**bilaga 1**) på dennes enkla fråga, om det stämmer, att bankerna kan själva producera pengar. Riksbanken bekräftar detta och påpekar, att bankerna har en möjlighet att kringgå kapitaltäckningskravet genom utfärdandet av s.k. depositionsbevis. Käranden är alltså en viktig och aktiv del i ett förkastligt och brottligt finanssystem som medför exponentiellt växande elände för allt större andelar i befolkningen.

Då käranden inte innehade de pengar som lånades ut till svaranden utan skapade dem på ett olagligt sätt,
då käranden brutit mot sin upplysningsplikt att varna för ett farligt lån och **då** käranden deltar i ett enligt flera regler olagligt pyramidspel, har den inte rätt att återkräva "lånet".

Käranden har inte bestridit de faktiska omständigheter som framförts i svaromålet. Därför behövs inga bevis. Parterna gör enbart en divergerande rättslig bedömning av fallet.

Henning Witte